

Γιατί έπεσε έξω η «ηλεκτρονική συνταγογράφηση»

Με τη βεβαιότητα ότι θα δημιουργήσουμε το καλύτερο σύστημα βγήκαμε εκτός από κάθε χρονοδιάγραμμα και προϋπολογισμό.

Του ΑΝΔΡΕΑ ΔΡΥΜΙΩΤΗ*

Ας ξεκινήσουμε με ένα ανέκδοτο πριν από τα σοβαρά. Όταν οι Άγγλοι θέλησαν να κατασκευάσουν το τούνελ της Μάγχης, ζήτησαν προτάσεις.

Πρώτοι παρουσιάστηκαν οι Γερμανοί με την ακόλουθη πρόταση: «Θέλουμε 10 χρόνια και 10 δισ. λίρες για να φτιάξουμε το τούνελ». Όταν η επιτροπή τους ρώτησε για τη μεθοδολογία, αυτοί απάντησαν ότι «θα ξεκινήσουμε από δύο πλευρές και θα συναντηθούμε στο μέσο με ακρίβεια 1cm». Στη συνέχεια παρουσιάστηκαν οι Ιταλοί που ζήτησαν 9 χρόνια και 9 δισ. λίρες.

Στη μεθοδολογία απάντησαν ότι και αυτοί θα ξεκινήσουν από τις δύο πλευρές και θα συναντηθούν στο μέσο με ακρίβεια 1cm. Στη συνέχεια παρουσιάστηκαν και οι Έλληνες με την ακόλουθη πρόταση. «Εμείς μπορούμε να κατασκευάσουμε το τούνελ σε 6 μήνες με 600 εκατ. λίρες». Σχετικά με τη μεθοδολογία απάντησαν ότι και αυτοί θα ξεκινήσουν από τις δύο πλευ-

ρές. Όταν ρωτήθηκαν για την ακρίβεια της συνάντησης; «Μη σας απασχολεί αυτό, αν δεν συναντηθούμε στο μέσο θα σας παραδώσουμε δύο τούνελ στην ίδια τιμή»!!!

Ετσι ακριβώς έγινε και η περίπτωση «ηλεκτρονική συνταγογράφηση»: έξω από κάθε λογικό χρονοδιάγραμμα, έξω από κάθε σωστό προϋπολογισμό και προπαντός χωρίς κανένα σχεδιασμό. Γι' αυτό δυστυχώς απέτυχε και ύστερα από 2,5 χρόνια κόβουμε τις συντάξεις και αφανίζουμε τη σπατάλη στα φάρμακα να οργιάζει.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Ο περιορισμός της φαρμακευτικής δαπάνης υπήρξε (ορθότητα) από τις άμεσες προτεραιότητες της κυβέρνησης Παπανδρέου. Τα στοιχεία ήταν συντριπτικά: Η φαρμακευτική δαπάνη στη Ελλάδα το 2009 ήταν το 2,7% του ΑΕΠ, ενώ ο μέσος όρος 25 χωρών στην Ευρώπη ήταν μόλις 1,8% (στοιχεία ΕΟΦ). Η σπατάλη (διαφθορά;) είναι μεγαλύτερη από 2 δισ. ευρώ ετησίως. Η φαρμακευτική δαπάνη το 2000 ήταν μόλις 2,6

Υστερα από 2,5 χρόνια η σπατάλη στα φάρμακα οργιάζει.

Αν το έργο ξεκινούσε τον Μάρτιο του 2010 με την απλούστερη διαδικασία, θα ήταν έτοιμο σε 6 μήνες και θα μας είχε εξοικονομήσει περισσότερα από 1 δισ. ευρώ.

δισ. ευρώ και έφθασε το 2009 στα 9,3 δισ. ευρώ. Από το 2007 μέχρι το 2009 η δαπάνη αυξήθηκε κατά 20% χωρίς καμία λογική εξήγηση.

Κατά την προσφιλή τακτική του.opengon, στις αρχές του 2010 ζητήθηκαν μέσω της δημόσιας διαβούλευσης προτάσεις για τη αντιμετώπιση του θέματος. Υποβλήθηκαν 40 προτάσεις μεταξύ των οποίων και ορισμένες εξαιρετικές. Τι έγινε; Αντί άλλου κειμένου σας παραθέτω αυτούσιο το τμήμα επιστολής που έστειλα στις 28 Μαρτίου 2010 σε σημαίνοντα υπουργό της τότε κυβέρνησης:

«Μετά την υποβολή των προτάσεων αυτών η γεν. γραμματεία Κοινωνικής Ασφάλισης προτείνει την υλοποίηση με εσωτερική "in house" ανάπτυξη με αυτεπιστασία»!!! Ξεκινώντας κατ' ευθείαν από τους ιατρούς. Αυτή είναι σίγουρα συνταγή αποτυχίας και καθυστέρησης σε ένα κρίσιμο έργο το οποίο θα μπορούσε αφενός να εξοικονομήσει χρήματα για το Δημόσιο αλλά επιπλέον να σηματοδοτήσει ότι «the party is over» για όσους λυ-

μαινόνται τον χώρο των φαρμάκων.

Εκτός από την ανάπτυξη του λογισμικού, το έργο αυτό απαιτεί ένα data center αδιαλείπτου λειτουργίας, διαθεσιμότητα 99.999%, disaster recovery site, contingency plan, call center 7x24, συνεργεία συντήρησης κατ' αρχήν των φορμακείων και στη συνέχεια των γιατρών. Δηλαδή θα πρέπει να μεγαλώσουμε το Δημόσιο για να λειτουργήσουμε ένα τέτοιο σύστημα; Αντίθετα, αν το προδιαγράψουμε σαν υπηρεσία με σωστό Service Level Agreement (SLA) είμαι βέβαιος ότι αρκετές εταιρείες που εκδίδουν ενδιαφέρον θα μπορούσαν να αναλάβουν την πλήρη χρηματοδότηση του έργου και να αμειβονται ανά συνταγή, για 2-3 χρόνια και μετά το Δημόσιο θα μπορούσε να το πάρει in house αν αυτό κρίθει συμφέρον.

Για την ιστορία αναφέρω ότι η αμοιβή κάποιας σοβαρής εταιρείας για την υλοποίηση του έργου θα ήταν της τάξης των 15 λεπτών ανά συνταγή, περίπου 13,5 εκατ. ευρώ ετησίως, για να εξοικονομήσουμε 2

δισ. ευρώ ετησίως. Δυστυχώς, όπως και σε πολλά άλλα θέματα, επικράτησαν άλλες απόψεις που μας οδήγησαν στο σημερινό αδιέξοδο.

Αν αυτό το έργο ξεκινούσε τον Μάρτιο του 2010 με την απλούστερη διαδικασία, θα ήταν έτοιμο σε 6 μήνες και θα μας είχε εξοικονομήσει περισσότερα από 1 δισ. ευρώ. Δυστυχώς, στην Ελλάδα δεν θέλουμε να διδαχθούμε από τους άλλους και πάντα πιστεύουμε (ως ο εζυπνότερος λαός του κόσμου) ότι θα τα κάνουμε καλύτερα.

Στην Αγγλία η ηλεκτρονική συνταγογράφηση πήρε 10 χρόνια και δύο φάσεις για να υλοποιηθεί. Στη Σουηδία που εφαρμόζεται εδώ και πολλά χρόνια, ακόμα το 40% είναι χειρόγραφες! Και για το κερασάκι σας φύλαξα το ακόλουθο. Κλιμάκιο που πήγε να δει το σύστημα της Σουηδίας γύρισε πίσω και δόλωσε (γραπτός) ότι το σύστημα που θα φτιάξουμε εμείς θα είναι καλύτερο. Τρομάρα μας!

* Ο κ. Ανδρέας Δρυμιώτης είναι σύμβουλος επιχειρήσεων.